

Utrecht, 21 februari 2025

Reactie van de Stichting Opleiding Klinisch Fysicus op het wetsvoorstel opname medisch hulpverlener acute zorg en klinisch fysicus in artikel 3 Wet BIG

De Stichting Opleiding Klinisch Fysicus (OKF) heeft met plezier kennis genomen van het voorstel van de minister van VWS om het beroep klinisch fysicus in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (wet BIG) op te nemen. Als het orgaan dat de opleiding tot klinisch fysicus in al haar facetten verzorgt, hebben we het voorstel met aandacht gelezen. We hebben ook meegelezen met de reactie van de beroepsvereniging, de Nederlandse Vereniging voor Klinische Fysica (NVKF), op het wetsvoorstel en onderschrijven de zienswijze die door de NVKF is ingediend op 11 februari jl. Daarop aanvullend zien wij een aantal zaken die we hier graag onder de aandacht willen brengen.

De uitzondering van de klinisch fysicus audiologie, met betrekking tot de genoemde voorbehouden handeling, lijkt ons niet wenselijk en we zien hiertoe ook geen aanleiding als gekeken wordt naar de opleiding van de klinisch fysicus audiologie. Deze bestaat, net als de opleiding van de andere werkterreinen (Algemene Klinische Fysica, Radiologie en Nucleaire Geneeskunde en Radiotherapie) uit een tweejarig basisdeel dat voor alle werkterreinen gelijk is en een tweejarig werkterrein-specifiek deel. In dat gemeenschappelijke basisdeel wordt de deskundigheid met betrekking tot ioniserende straling verworven. Dit onderdeel bevat zowel theoretische kennis als kennis van de toepassing in de klinische praktijk, zoals aangegeven in het huidige artikel 10 Besluit opleidingseisen klinisch fysicus. Kijkend naar andere beroepen die in de wet BIG een vergelijkbare voorbehouden handeling bezitten (bijvoorbeeld de arts) zijn de opleidingseisen vergelijkbaar of hoger. Het argument dat genoemd wordt dat in de praktijk de klinisch fysicus audiologie de voorbehouden handeling niet altijd actief toepast, gaat eveneens op voor andere beroepen die met deze voorbehouden handeling in de wet BIG worden genoemd.

Het specifiek benoemen van werkterreinen binnen het basisberoep klinisch fysicus is niet in lijn met hoe onze registratiesystematiek werkt. Na het met goed gevolg doorlopen van de opleiding worden de jonge klaren geregistreerd als klinisch fysicus in ons register. Het specifiek benoemen van werkterreinen in de tekst van artikel 3 zorgt daarmee voor verwarring en vinden wij onnodig. Twee voorbeelden illustreren dit. Bij de toekenning van het aantal opleidingsplaatsen klinisch fysicus wordt het werkterrein niet benoemd, maar wordt dit overgelaten aan het werkveld. Dit zorgt er voor dat er steeds een afweging gemaakt kan worden hoeveel opleidingsplaatsen er per werkterrein nodig zijn. Dit varieert enigszins afhankelijk van externe omstandigheden (bijvoorbeeld de komst van protonencentra en de opkomst van radionucliden therapie). Daarnaast wordt de klinisch fysicus in andere wet- en regelgeving genoemd (met name betreffende ioniserende straling), zonder dat daarbij het werkterrein genoemd wordt. Het beschrijven van werkterreinen en het specifiek benoemen van afbakeningen doelend op bekwaamheden passen ons inziens niet in de definitie van een basisberoep in artikel 3. Deze passen eerder in een bijhorend AMVB.

In lijn met bovenstaande zien we dat 'de zorg' zelf snel verandert, vaak gedreven door technologische ontwikkelingen. Het is van belang dat we in de opleiding van de klinisch fysicus daar aandacht aan besteden en dat de opleiding zo goed mogelijk aansluit waar de arbeidsmarkt omvraagt. De Stichting OKF participeert in het programma 'ruimte voor opleiden 2023-2027' van de Federatie Medisch Specialisten (FMS), waarin gepleit wordt voor een breed inzetbare medische specialist voor de toekomst, dit in lijn met het integraal zorgakkoord. Deze zogenaamde T-shaped professional is breed inzetbaar, maar kan tegelijkertijd specifieke specialistische kennisgebieden bezitten. Die brede inzetbaarheid zouden wij graag geborgd willen zien in artikel 3, de definitie van ons basisberoep. Inhoudelijke afwegingen rond specialistische werkterreinen horen niet in die basisdefinitie, zie ook het analoog met arts (art 3) en specialist (art 14).

Samenvattend, we zien vanuit het oogpunt van de Stichting OKF geen aanleiding om een onderscheid op basis van werkterreinen te maken in dit wetsvoorstel. Het wel beschrijven van specifieke werkterreinen in de definitie van een basisberoep in artikel 3 zal bovendien resulteren in minder flexibiliteit op de arbeidsmarkt, minder flexibiliteit in doorontwikkeling van het vakgebied en de opleiding. Het lijkt daarnaast ook niet in lijn met vigerende wet- en regelgeving op het gebied van ioniserende straling waar de klinisch fysicus genoemd wordt. Sterker nog, we denken dat een onderscheid onduidelijkheid in de hand werkt en we willen er hier bij op aandringen om de klinisch fysicus als geheel op te nemen, hetgeen aanpassing van de artikelen 33j en 36 lid 8 behoeft.